

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf. 31.267/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (Cím7; ügyintéző. dr. Dénes Tamás ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (cím2) **felperesnek**, a alperesi képviselő (cím9, ügyintéző : dr. Gócza Gabriella egyéni ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (cím1 **alperes** ellen munkaviszony iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.100/2022/16. számú ítélete ellen, a felperes 19. sorszámu fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint másodfokú perkoltséget.

A perben felmerült 218.449 (kétszáztizennyolcezer) fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2018. szeptember 5. napjától állt határozatlan időtartamú munkaviszonyban az alperessel, munkaköre raktárkezelő és gépjárművezető volt. A munkavégzés helye az alperes helyiség szám alatti raktárában volt, ahol a közvetlen felettese tanú3 boltvezető volt. A munkavégzéssel kapcsolatos utasítást tanú3 boltvezető és törvényes képviselő1 ügyvezető adhatott, de gyakorlatban többségi tulajdonos megbízásából szakmai tanácsadási tevékenységet végző tanú1 és a kisebbségi tulajdonos tanú2 is jelezte neki, amennyiben a raktár működésében vagy a munkavégzéssel kapcsolatban valamilyen hibát

hiányosságot tapasztalt. A boltvezető és a felperes közötti napi munkamegosztás szerint a boltvezető az üzletkötéssel, az anyagbeszerzéssel, az üzlet rendezésével foglalkozott, míg a felperes fő feladatai a bevételezés, az árukiadás, az áruk gépkocsival történő kiszállítása és mindezen tevékenységgel kapcsolatos bizonylatok és nyilvántartások vezetése volt. Mindketten részt vettek valamennyi termékcsoporthoz érintően évente, míg egyes kiemelt termékköröket érintően az időszakos leltározásban.

[2] A felperes – kifejezett, többszöri szóbeli munkáltatói utasítás ellenére – rendszeresen kézi szállítólevelet állított ki az előírt gépi szállítólevelek helyett, előfordult, hogy nem vitte fel a gépi rendszerbe az általa kézi szállítólevéllel kiadott tételeket, hiányosan vezette az általa vezetett gépjármű menetlevelét, árukiadáskor egy A/4-es papírra írta fel a vevő által kért árut, majd azon utólag áthúzásokkal javítgatta a mennyiségeket. Ezen tevékenysége kapcsán, utóbb nem volt egyértelműen megállapítható a valós kiadott mennyiség. A mulasztásai következtében a gépben rögzített és a valós raktári készlet többször eltért egymástól. A 2021. januárjában lefolytatott éves leltár során, valamint az egyes termékcsoporthoz (légtechnikai csöveket és szigeteléseket) érintő, 2021. első félévében lefolytatott két másik időszakos leltár alkalmával is hiány keletkezett a raktárban.

[3] A projektnév keretében 2021. február 11. napján a felperes összesen 377.100 forint értékben bevételezett légtechnikai csöveket (spirálkorcolt merevcsöveket). Az alperes a termékeket cégnév részére kívánta az alperes értékesíteni, mindösszesen nettó 547.783 forint, bruttó 695.685 forint áron. A gyártó legyártotta a terméket, erről a felperes tudomást szerzett és bevételezte azokat, a vevő részére ekkor megtörtént a kiszállítás, a cégnév az árut átvette, a felperes azonban elmulasztotta kiállítani a gépi szállítólevelet és a számlát. Több hónappal később, a projektnév lezárását követően derült ki egy időszakos leltár során, hogy a gépi rendszer készleten lévőként mutatja ezeket a tételeket az alperesnél. Utóbb az alperes számlát kívánt kiállítani, azonban a cégnév a projekt lezárására hivatkozással nem tudta már befogadni a számlát, melyből az alperesnek kára keletkezett.

[4] Az alperes a 2021. június 16. napján kelt felmondással megszüntette a felperes jogviszonyát. A felmondás indokolása szerint a betöltött pozícióban a felperes a növekvő igényeknek és a munkaköri leírásokban is lefektetett elvárásoknak nem felelt meg maradéktalanul. Felelőssége kiterjedt a raktárkészlet nyilvántartására és kezelésére, amelyért anyagi felelősséggel tartozik. A termékek kiadásánál és bevételezésénél többször is nem kellő gondossággal járt el, kárt okozva így a vállalatnak. Munkája során az elvárt önálló munkavégzés során egyéb területen is többször és jelentős értékben tévedett, a tőle elvárható pontosságot nem teljesítette, a hibák kijavítására, megelőzésére nem törekedett. Összességében a munkáltató elvárásait nem teljesítette, ezért a munkáltató a munkaviszonyát megszüntette.

Kereset

[5] A felperes keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 2.730.623 forint elmaradt jövedelem, mint kár megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[6] Hivatkozott arra, hogy a felmondás nem felel meg a világosság követelményének, mert nem derül ki belőle, hogy konkrétan milyen magatartásával, képességével vagy a munkáltató működésével összefüggő ok a felmondás indoka. Ezentúl a felmondás valótlan tényállításokat tartalmaz, valamint túl általános, illetve jogszabálysértő.

Állította, hogy munkaköri feladatainak és a munkáltató utasításainak minden esetben eleget tett. Hivatkozott rá, hogy a munkáltatónál gyakorlat volt a kézi szállítólevelek kiállítása és a cégnév felé elmaradt számlázásról, az ő munkaviszonya megszűntetéséig nem szerzett tudomást. Előadta, hogy ezzel kapcsolatosan mulasztás nem terheli, mivel a projektnév tanú3 irányítása alatt állt.

Ellenkérelem

[7] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és perköltség megfizetését kérte. Előadta, hogy a felmondás megfogalmazása kellően konkrét volt, az a felperes számára értékelhető és világos volt. Fenntartotta a felmondásban foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság határozata

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a alperesnek 495.180 forint perköltséget.

[9] Megállapította, hogy a felmondásban foglalt azon megállapítás, hogy „a raktárkészlet nyilvántartása és kezelése során a termékek kiadásánál és bevételezésénél a felperes többször nem kellő gondossággal járt el kárt okozva, így a vállalatnak”. Továbbá, hogy „a hibák kijavítására, megelőzésére nem törekedett”, valamint, hogy a nyilvántartások vezetése során „a tőle elvárható pontosságot nem teljesítette” megfelelt a világos indokolás követelményének.

[10] A felmondásban rögzített következő indokok, miszerint „a munkáltató elvárásait a felperes nem teljesítette”, „a növekvő igényeknek és a munkaköri leírásokban lefektetett elvárásoknak nem felelt meg”, „a munkavégzés során egyéb területen is többször tévedett és jelentős mértékben tévedett”, nem volt világos.

[11] Ugyancsak nem volt a perben vizsgálható a felperes terhére értékelhető azon okcsoport, amelyet az alperes az ellenkérelmében a felperes további jogsértés cím alatt jelölt meg.

[12] Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a raktárkészlet nyilvántartása és kezelése, a bevételezés és a kiadás bizonylatolása alapvetően a felperes felelősségi körébe tartozott. A felperes a személyes meghallgatása során maga is elismerte, hogy kézi szállítóleveleket állított ki a munkavégzés során. Ugyanakkor vitatta, hogy az alperesnek az volt az utasítása, hogy a szállítóleveleket kizárólag gépen lehet vezetni, valamint, hogy ezeket elmulasztotta volna későbbiekben felvinni. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapította, hogy a felperes a raktárkészlet nyilvántartása során a termékek kiadásánál és bevételezésénél nem kellő gondossággal járt el, mert a munkáltató többszöri és egyértelmű utasítását figyelmen kívül hagyva, kézi szállítóleveleket állított ki rendszeresen.

[13] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a cégnév részére a számla kiállításának elmaradása a felperes mulasztására volt visszavezethető. A felperes megszegte a munkaköri leírásának a kiadással és bevételezéssel kapcsolatos nyilvántartások vezetésére, a

bizonylati rend betartására és a raktárban lévő készletek mennyiségének nyilvántartásának, a raktári állományok számítógépen történő kezelésére vonatkozó kötelezettségeit, melynek következtében az alperesnek 500.000 forintot meghaladó összegű kárt okozott.

[14] A bíróság rámutatott arra, hogy a felperes mulasztott, amikor az árukiadásakor egy A/4-es papírra írta fel a vevő által kért árut, majd azon javítgatta a mennyiségeket, melynek folytán utólag nem volt megállapítható a valós kiadott mennyiség. A felperes ezt a személyes meghallgatása során elismerte, tanúl tanú pedig alátámasztotta ezen alperesi állítást.

[15] Az elsőfokú bíróság a menetlevelek vezetése körében is hiányosnak találta a felperes munkavégzését. Nem fogadta el a felperes előadását, hogy amennyiben egy nap több szállítási címen is járt, akkor nem kellett valamennyi címet feltüntetni a menetlevélen. A menetlevél hiányos kitöltése ugyanis az alperes vonatkozásában komoly következményekhez vezethetett volna. Az alperes többször is felhívta a felperes figyelmét arra, hogy hatósági ellenőrzés során kérhetik a menetleveleket, azt pontosan kell kitölteni, vezetni. Tekintettel arra, hogy diesel üzemű gépjárművet vezetett a felperes, melyre vonatkozóan az áfát az alperes visszaigényelte, amennyiben ellenőrzést kaptak volna, akkor jövedéki adócsalás miatt a nyilvántartások hiányossága okán lehetett volna elmarasztalni a munkáltatót, hiszen nem valós adatokat tartalmaztak a nyilvántartások.

[16] Az elsőfokú bíróság a fenti bizonyítékokat a maguk összességében értékelve azt állapította meg, hogy az alperes a perben sikeresen bizonyította a felmondás azon indokának valóságát, hogy a felperes a raktárkészlet nyilvántartása és kezelése során a termékek kiadásánál és bevételezésénél többször nem kellő gondossággal járt el, kárt okozva így a vállalatnak, továbbá a hibák kijavítására, megelőzésére nem törekedett. A felperes továbbá hiányosan vezette a menetleveleket, kézi szállítóleveleket állított ki rendszeresen, a cégnév esetében azt a gép rendszerben nem rögzítette és ezzel kárt okozott a munkáltatónak. A kézi szállítólevélen a mennyiséget átjavította, részben erre visszavezethetően leltárihiány keletkezett. Mindezen valós indokok egyben okszerűek voltak, alátámasztották, hogy az alperesnek a felperes munkájára a továbbiakban nem volt szüksége.

[17] Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 269.§ (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján jogsértőnek minősítette a felperes és tanúl tanú között folytatott telefonbeszélgetésről felvett és csatolt hangfelvételt. Nem látott alapot a bizonyítási szükséghelyzet szabályainak alkalmazására, figyelemmel arra, hogy nem volt ügydöntő jelentősége annak a ténynek, hogy tanúl a telefonbeszélgetés során megelégedettségét fejezte-e ki a felperes munkájával kapcsolatban. A munkáltatói intézkedést egyébként nem a tanú, hanem az alperes ügyvezetője hozta meg.

Fellebbezés

[18] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetének történő helytadást és az alperes kötelezését kérte első-, és másodfokú perköltség megfizetésére.

[19] Előadta, hogy a munkájával az alperes képviselői meg voltak elégedve, jelentős forgalomnövekedést ért el, elégedettségüknek többször is szóban hangot adtak, emellett 2021. május 14. napján 69.000 forint összegű bonuszt is kapott.

[20] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárás során tisztázásra került, hogy az alperesnél leltár nem volt, az állítólagos megállapításokról jegyzőkönyv nem készült, a hiányokat soha nem rótták a felperes terhére, erről még csak nem is értesítették. A leltárokról semmilyen dokumentáció, feljegyzés nem került becsatolásra a bíróság elé.

[21] Előadta, hogy nem kapott arra vonatkozóan semmilyen utasítást, hogy kézi szállítólevelet ne lehetne vezetni. Az eljárás során bizonyította, hogy az alperes részéről nem volt tiltott a kézi szállítólevél vezetése, melyet tanú2 és tanú1 is megerősített.

[22] Érvelése szerint a felmondás indoklásában csupán általánosságban került megjelölésre, hogy kárt okozott az alperesnek. Az alperes a perben nyilatkozott arról, hogy a cégnév miatt érte kár a céget. Ezzel kapcsolatosan pedig a felperesnek nem volt tudomása, illetve vitatta, hogy bármilyen munkavállalói kötelezettséget megsértett volna. Az árut a gyártó szállította ki a cégnév.-nek, de erről semmilyen szállítólevelet nem látott a felperes, ilyen szállítólevél nem volt, ezért számlázást sem lehetett volna kivitelezni, mert a számla alapja szállítólevél. A szállítólevelet nem az Alperes1 állította ki a jelen esetben, hanem a gyártó cég. Ezzel kapcsolatosan pedig az alperes semmilyen dokumentációt nem csatolt a per során, így nem is lehetett megállapítani, hogy a felperes részéről mulasztás következett volna be.

[23] A felperes hivatkozott az általa becsatolt hangfelvételre, melynek során tanú1 egyszer sem tett utalást a felperes munkájával felmerült problémákkal kapcsolatban. A beszélgetés során tanú1 még ki is emelte, hogy elégedett a felperessel és annak munkájával.

[24] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a feltárt tényállási elemeket nem megfelelően értékelte, azokból okszerűtlen következtetéseket vont le. Hangsúlyozta, hogy az alperes semmilyen hiteles dokumentumot nem csatolt be annak igazolására, hogy a felperes az adminisztráció kapcsán vagy bármely tevékenységével összefüggésben kárt okozott volna az alperesnek.

Fellebbezési ellenkérelem

[25] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[26] Előadta, hogy tanúkkal és okiratokkal is bizonyította a felperes munkavégzésének hiányosságait. A raktárkezelés és a hozzákapcsolódó bizonylati hiányosságok körében a tanúk, valamint az ellenkérelméhez csatolt okirat támasztotta alá a felmondásban foglaltakat. A múzeumhoz kapcsolódó felperesi mulasztásokat törvényes képviselő1, tanú3, tanú1 tanúk, valamint az ellenkérelemhez csatolt okiratok, illetve törvényes képviselő1 meghallgatásakor az ügykezelő rendszer képernyő fotója támasztotta alá. A menetlevelekkel kapcsolatos felperesi hiányosságot a tanúk és a felperes saját személyes előadása is alátámasztotta. A felperes szóbeli figyelmeztetéséről a tanúk nyilatkoztak.

[27] A leltározás tényét a tanúk alátámasztották. A leltározások alapját pedig az alperes előkészítő iratához kapcsolt, részletesen levezetett és anyagmozgatási melléklettel igazolt leltárelterések támasztják alá. Nem valós a felperes azon előadása, miszerint a leltárokon nem vett részt, mivel ezzel ellentétes nyilatkozatot tett tanú1 tanú.

[28] A kézi szállítólevelek kivételes használhatósága és kerülendő volta miatt a felperes szóbeli figyelmeztetést kapott. A tanúk szintén egységes nyilatkozatot tettek, miszerint kerülendő volt a kézi szállítólevél.

[29] A cégnév esetében a számlát a felperesnek már az ellenkérelemhez becsatolt mozgásbizonylatok alapján kellett volna elkészíteni. A felperesnek kellett felvinni a mozgásbizonylatot, neki kellett volna számláznia. Az alperes álláspontja szerint számla kiállítása nélkül eleve nem vihette volna fel a felperes kiadásra a tételeket. Márpedig felvitte, még hozzá előbb, mint a bevételezésüket, ennek következtében a mulasztása egyértelműen fennáll. A leltározással kapcsolatos iratokat alperes becsatolta az elsőfokú eljárás irataihoz. A felperes pedig nem indítványozta további iratok becsatolását, ezért ennek vonatkozásában a fellebbezési kérelme elkésett. A cégnév.-vel kapcsolatban bekövetkezett kár vonatkozásában előadta, hogy azért a felperes felelős.

[30] Álláspontja szerint a jogellenes hangfelvétel vonatkozásában az elsőfokú bíróság kellő indokolást adott.

[31] A felperes tehát több alkalommal megszegte a bizonylati szerződési követelményeket, melyet a felmondás is rögzített, így a felmondás jogszerű.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[32] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[33] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta, döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, helytálló következtetéssel, a helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta, döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[34] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre – azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[35] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 386. § (4) bekezdés alapján helyes indokai alapján hagyta helyben, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán kizárólag az alábbiakra mutat rá.

[36] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a munkáltatónál leltár nem volt, a megállapításokról jegyzőkönyv nem készült, a hiányokat soha nem rótták fel a felperes terhére.

[37] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes tévesen értelmezi a felmondás ezen indokát. A felmondás indokolása szerint a felperes a raktárkészlet nyilvántartása és kezelése során a termékek kiadásánál és bevételezésénél többször nem kellő gondossággal kárt okozva járt el. A munkáltató tehát nem a leltárhiányt róta a felperes terhére, hanem azt, hogy az adminisztrációs nyilvántartási kötelezettségének nem tett eleget. A felperes a személyes meghallgatása során elismerte, hogy a munkaköri leírásban foglaltak a feladatát képezik. Így különösen a készletek átvétele, bevételezése, a raktári állományok számítógépen történő kezelése, nyilvántartások vezetése, raktári be-, illetve kivitelezési jegyek kiállítása, eladása raktáron lévő készletekből, bizonylatok kiállítása, számlák, forgalmi

kimutatások egyeztetése, összesítő kimutatások készítése, szállítólevelek kiállítása. A raktár számítógépeinek és kapcsolódó egységeinek kezelése, a bizonylati rend és okmányfegyelem betartása, a raktáron lévő készletek nyilvántartása és az eladott áru kiszállítása a vevő részére a vállalat saját teherautójával.

[38] A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy nem kapott utasítást arra vonatkozóan, hogy kézi szállítólevelet ne lehetne vezetni. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, miszerint az elsőfokú eljárás során a tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arra, hogy a munkáltató elvárása és utasítása a gépi rendszer használata volt. Esetenként kivételképpen kézi szállítólevelet ki lehetett állítani. A felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a munkáltatónál az volt az irányadó gyakorlat, miszerint a kézi szállítólevél kiállítása megengedett volt, azonban ezen tény előadását nem tudta bizonyítani. A számítógépi nyilvántartás kötelező használatát a perben meghallgatott tanúk valamennyien alátámasztották. Ennek következtében a felperes ezen fellebbezési előadása sem megalapozott.

[39] A cégnév vonatkozásában felmerült kár tekintetében a felperes fellebbezési előadása szerint ezen indok konkrétan nem jelent meg a felmondásban. A felmondás azonban tartalmazza, hogy a felperes többször nem kellő gondossággal járt el, kárt okozva így a vállalatnak. Az irányadó bírói gyakorlat szerint – MK. 95.számú állásfoglalása – az írásban közölt munkáltatói felmondásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie. Törvényi követelmények a felmondás indokolása abban az esetben felel meg, ha tartalmazza azokat a konkrét tényeket, körülményeket is, amelyre a munkáltató a felmondást alapította. Nem szükséges azonban a felmondási ok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő az ok összefoglaló megjelölése is.

[40] A munkáltatói felmondás tartalmazta, hogy a felperes kárt okozott az alperesnek, azt a munkáltató a perben megjelölte, hogy a felperes a cégnév vonatkozásában okozott kárt a munkáltatónak. A felmondás ezen indoka megfelelt a világosság követelményének. A felmondás valósága kapcsán a felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy tanú3 boltvezető az ő kódjával beléphetett és nyilvánvalóan ő mulasztott a számla kiállítása kapcsán. Nem felel meg a valóságnak azon fellebbezési állítás sem, hogy az alperes semmilyen dokumentációt nem csatolt a per kapcsán. Az alperes az eljárás során csatolta a cégnév vonatkozásában - projektnév. projekt – a Felperes1 által felvitt készletet. Figyelemmel arra, hogy a felperes nem bizonyította, hogy ezen számítógépen rögzített adatot tanú3 vitte volna be, mivel a felperes neve szerepel az adatbázisban, és az ő kódjával történt a bevételezés, a munkáltató teljeskörűen bizonyította, hogy a felperes rögzítette a mozgásbizonylatot. A munkáltató így bizonyította, hogy a kár bekövetkezett, figyelemmel arra, hogy nem tudta kiszámlázni a tételeket az idő múlására tekintettel. E körben nem volt jelentősége annak, hogy a gyártó szállította-e ki az árut figyelemmel arra, hogy a termék bevételezésre került a munkáltatói cégnél. Az okirat és a meghallgatott tanúk egyértelműen bizonyították a felperes mulasztását.

[41] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes tévesen hivatkozott arra, miszerint a munkáltató nem csatolt be semmilyen leltárjegyzéket, leltári jegyzőkönyvet, kimutatást, hogy egyáltalán keletkezett-e kár, amely ok-okozati összefüggésbe hozható a felperessel. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy jelen esetben a munkáltató nem kártérítési kereseti kérelmet terjesztett elő. A becsatolt dokumentumok, illetve a tanúk nyilatkozata viszont egyértelműen bizonyítja, hogy a felperes raktárkészlet nyilvántartása és kezelése során, nem kellő gondossággal járt el, a nyilvántartások vezetése során a tőle elvárható pontosságot nem teljesítette. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a felperes a fenti magatartásával a munkaköri leírásban foglalt konkrét feladatait, kötelezettségeit megszegte, a munkáltató többszöri utasítása és

figyelemfelhívása ellenére sem változtatott a szabálytalan eljárásán. Hiányosan vezette a menetleveket, rendszeresen kézi szállítóleveleket állított ki, a cégnév -vel kapcsolatos mulasztásával kárt okozott a munkáltatónak. Mindezen valós indokok egyben okszerűek voltak, és megalapozták a munkáltatói felmondást.

[42] Bár a felperes a fellebbezésében a menetlevelek kapcsán felmerült hiányosságok vonatkozásában kérelmet nem terjesztett elő, azonban a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy ezen felmondási ok kapcsán teljeskörűen egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy több felmondási indok kerül rögzítésre a felmondásban, akár egy felmondási indok fennállása kapcsán is megállapítható a felmondás jogszerűsége. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a menetlevelek vezetésének hiányossága körében történt felperesi mulasztás már önmagában megalapozta volna a felperes munkaviszonyának megszüntetését.

[43] A felperesnek a hangfelvétel kapcsán előadott fellebbezési kérelme a per elbírálása szempontjából nem irányadó. Az a körülmény, hogy tanúl ezen telefonbeszélgetés kapcsán nem tett észrevételt az adminisztratív problémákról, nem teszi a felmondást jogellenessé. E körben a másodfokú bíróság hivatkozik a Kúria BH2015.334. számú határozatára, miszerint a munkavállaló a megfelelő szintű eredményes munkavégzésre attól függetlenül köteles, hogy előzetesen tájékoztatták arról, miszerint ellenkező esetben a munkaviszonyát megszüntetik.

Záró rész

[44] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban pervesztes felperest kötelezte a másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 81. §-a alapján, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-ára.

[45] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, így a fellebbezési illetéket a Pp. 102.§-a alapján az állam viseli.

[46] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[47] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365.§ (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. február 23.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulicity Mária s.k.
bíró